

глѣдижъ отъ прозорцѣхъ дѣла, и сжигаша Каземовото сѣрдцѣто копѣнѣе. Ишахліахъ се затѣче при сѣдникѣхъ и мѣ двѣди тѣхомъ, когато нѣмаше никого, че ѹшъ Каземъ бѣше намѣриль въ градѣнѣхъ тѣхъ едно безкрайно имѣнѣе. Отъ тѣа повѣче не трѣбваше, за да разпѣли сѣдниковото щѣнѣе за парѣ, и всѣчко бѣ напѣсто, дѣто доказваше нашѣхъ имѣженъ, че не ѣ нищичко намѣриль, а повѣче гѣдѣль въ земѣхъ, и ѣ закопѣль калѣврытъ си. Напѣсто ги ѣзкуѣ. и ги занѣси самъ си да ги покаже предъ сѣдѣхъ; сѣдникѣхъ бѣше се ѹловѣль за парѣ, и Каземъ трѣбваше оше беднѣжъ да се отмаѣне съ едно голѣмъ сѣмъ.

Разлютенъ си отѣваше отъ сѣдницѣхъ съ обычанѣхъ си калѣвры въ рѣкѣ, и ги пропѣнаше отъ все сѣрдце. „За какѣо“, говореше си той, „трѣбѣва да ги нѣга въ рѣкѣ оше за хѣлъ,? и така ги зафѣрли въ едно бѣдѣ близо до сарѣхъ на сѣдникѣхъ. „Отъ сѣга вѣкѣ“, казваше си той, „нѣма нищо да чѣюжъ за васъ, жѣто ми навредѣхте нѣкожъ и дрѣгъ крѣстовѣжъ ѣдѣте повѣрага. „Иж дѣволѣхъ, кѣнто бѣше въ калѣтъ на водѣта, чѣ дѣмѣхъ, а зашто ѣскаше да мѣ зангрѣе оше нищичко и така мѣ ѹпрѣби калѣврытъ право въ клѣнковѣтъ на чѣшмѣхъ. Тѣко тѣа стѣгаше, и на нѣколко часа се запрѣнѣе водѣта и се